

Finansministeren (N. Neergaard):

Den ærede Ordfører (N. Johan Laursen) gav ved anden Behandling en Oversigt over de talmæssige Resultater af Tillægsbevillingsloven, saaledes som den foreligger efter anden Behandling. Jeg skal ikke gentage den, men kun gøre nogle supplerende Bemærkninger til de Oplysninger, den ærede Ordfører har givet.

Det budgetmæssige Underskud vil heretter, naar man sammenligner Finanslov og Tillægsbevillingslov, blive rundt 124 Mill. Kr., der svarer til ca. 194 Mill. Kr. efter Finanslov og Tillægsbevillingslov 1920—21. Dette Beløb reduceredes imidlertid meget væsentligt ved Beparelser og navnlig ved Ikke-Forbrug af bevilgede Beløb, saaledes at Statsregnskabets Underskud blev godt 106 Mill. Kr. eller ca. 88 Mill. Kr. mindre end budgetteret. Hvor stor Reduktionen af Underskuddet vil blive paa Statsregnskabet 1921—22, er det naturligvis endnu umuligt at sige, men efter de Oplysninger, som foreligger for mig i Øjeblikket, vil jeg antage, at de 124 Mill. Kr. vil reduceres til et Beløb, der neppe bliver større end 50 Mill. Kr. Herved er imidlertid at erindre, at paa Indtægtssiden er opført Udbyttet af det andet amerikanske Laan med 131½ Mill. Kr., men samtidig maa man, naar man vil have et virkeligt Overblik over Stillingen, ogsaa tage i Betragtning, at der er udredt betydelige Beløb, mellem 29 og 30 Mill. Kr., til Afbetaling paa Statsgæld og til rentebærende Laan. Naar dette tages i Betragtning, vil det virkelige Underskud vel sagtens blive noget over 150 Mill. Kr., maaske op imod 152 Mill. Kr. Dette er et overordentlig ugunstigt Resultat. Hovedårsagen hertil er Indtægternes Svigten, idet der paa Tillægsbevillingslovens Paragraffer 1—7 er opført en mindre Indtægt af 143¾ Mill. Kr. Udbyttet af Statsvirksomhederne har været ca. 80⅓ Mill. Kr. mindre end opført paa Finansloven, hvorved altsaa det samlede Underskud paa Statsvirksomhederne skulde blive ca. 75 Mill. Kr., heri indbefattet de ca. 16 Mill. Kr. til ekstraordinær Afskrivning af Statsbanernes Kulbeholdning. Ses der bort fra denne Afskrivning, vil det samlede Underskud altsaa blive ca. 59 Mill. Kr. mod de 72 Mill. Kr. paa Statsregnskabet 1920—21, men ligesom hidtil vil det regnskabsmæssige Tal dog blive et Par Millioner Kroner mindre end det budgetmæssige. Skatter og Afgifter, altsaa § 5, bliver ca. 63⅔ Mill. Kr. mindre end opført paa Finansloven, og derved bliver det samlede Udbytte af denne Paragraf, Skat-

ter og Afgifter, godt 452 Mill. Kr. mod godt 543 Mill. Kr. paa Statsregnskabet 1920—21.

Paa Udgiftssiden skal jeg fremhæve de meget betydelige Genbevillinger, for hvilke jeg gjorde Rede ved Fremsættelsen af Tillægsbevillingslovforslaget, endvidere de ekstraordinært store Udgifter til offentlige Arbejder, som jo hænger sammen med Arbejdsløshedssituationen, idet man for at raade Bod paa Arbejdsløsheden har sat betydeligt flere offentlige Arbejder i Gang, end man ellers vilde have gjort. Ligeledes maa jeg fremhæve den stærke Vækst i de sociale Udgifter paa alle Omraader. Saaledes er Udgiften til Alderdomsunderstøttelsen steget for Stat og Kommuner tilsammen ca. 60 Mill. Kr., for Staten alene med ca. 30 Mill. Kr., og en lignende stærk Vækst har der været i Udgifterne ved de øvrige sociale Love.

Der er visse store Udgiftsgrupper, jeg ønsker særlig at fremhæve, ikke blot fordi de væsentligt har bidraget til det ugunstige Resultat, men ogsaa fordi de enten har Karakter af Afvikling af Fortiden eller er fremkaldt ved den ekstraordinære Krisesituation. Der er først de sønderjydske Udgifter, der er en Følge af Genforeningen, alle de ekstraordinære Udgifter, der var nødvendige ved Overtagelsen af de sønderjydske Landsdele. Her bliver det altid et Skøn, hvor meget man vil tage med eller ikke. Man bør naturligvis ikke medregne saadanne Udgifter, som der normalt kan være ogsaa i det øvrige Land; men skønsmæssigt vil jeg mene, at disse ekstraordinære sønderjydske Udgifter vil beløbe sig til op imod 34 Mill. Kr. paa Budgettet for 1921—22. Hovedudgiften her er jo Resten af Udgifterne til Valutaudligningen, som alene udgør over 22 Mill. Kr. Dernæst er der Afvikling af Dyrtidsforanstaltninger, herunder til Korn- og Sukkerordningen med Fradrag af de herhenhørende Indtægter, som kan anslaaes til ca. 15 Mill. Kr.; endvidere Udgiften til Arbejdsløsheden, og herunder medregner jeg de rentefrie Laan til Arbejdsløshedskasserne, godt 54 Mill. Kr., og endelig Bygningstilskud og Byggelaan og Rentetilskud og Tilskud til kommunale Arbejder; det bliver ca. 34 Mill. Kr. Det er klart, at disse Beløb tynger meget haardt paa indeværende Aar, og en stor Del af dem vil vi jo ikke genfinde paa Budgettet og Regnskabet for indeværende Finansaar.

Om indeværende Finansaars finansielle Resultat er det selvfølgelig alt for tidligt at have nogen Mening, der blot